A°. 1827. N°. 55.

ARNHEMSCHE COURANT.

Dingsdag den 8 Mei.

FRANKFORT, den 4. Mei.

Een nader berigt uit Konstantinopel, van den 11. April, luidt aldus: » De Porte heeft de voorslagen van bemiddeling van Engeland en Rusland, opzigtelijk de Grieken, van de hand gewezen, en zelfs geen acht geslagen op hetgeen de Engelsche tolk, de heer *van Chabert*, den 4. dezer, aan den reis-effendi heeft te kennen gegeven, namelijk *dat de pacificatie van Griekenland, volgens het protokol van den 4. April 1826, door de mogendheden onherroepelijk besloten was*. Reeds onder dagteekening van den 31. Maart, ontving de pruissiche minister, de heer *von Miltiz*, op eene nota van den 12. Maart (waarin hij de nadeelen ontwikkeld had, die uit eene verdere voortzetting van den oorlog, niet alleen voor Europa, maar ook voor de Porte zelve zouden voortvloeijen) een antwoord, waaruit duidelijk bleek, dat de sultan niet genegen was de voorslagen aan te nemen. In dit Turksche antwoord beroept de reis-effendi zich, zoo men verneemt, op de jongste gebeurtenissen in Europa, vooral in Spanje; herinnert daarbij, dat de mogendheden destijds besloten, de Spaansche rebellen, » die meer reden tot klagen hadden dan de Grieken," te bestrijden en dit ook gedaan hebben, en dat het alzoo onstandvastigheid teekent, nu eene tusschenkomst voor te slaan, welke hier en overal in het Osmansche rijk, eene aanmoediging tot opstand moet zijn. Indien de divan deze voorslagen aannam, zouden de overige Grieken daardoor tot opstand aangezet worden enz. De Porte zou daarom, des noods, liever met de wapenen in de hand te gronde gaan. Na ontvangst dezer nota, is het antwoord op de Russische en Engelsche voorslagen ligtelijk te raden. De Fransche gezant heeft daarop een koerier naar Parijs afgezonden. Overigens wordt van goeder hand verzekerd, dat Frankrijk volledig tot het protokol van den 4. April is toegetreden, en het laat zich alzoo aanzien, dat graaf *Guilleminot* eenstemmig met de heeren *van Ribeaupierre* en *Stratford Canning* zal handelen. De Oostenrijksche en Pruissische ministers schijnen tot dus verre nog slechts als raadgevers der Porte te handelen.

— Volgens tijdingen uit Konstantinopel van den 14. dezer, over Bucharest ontvangen, zijn de antwoorden der Porte, nopens hare verwerping der voorslagen tot de pacificatie van Griekenland, gegeven in conferentien, welke achtervolgens met onderscheidene ministers hebben plaats gehad. Men zegt, dat de gezamenlijke ministers der Europische hoven den reis-effendi nog gemeenschappelijk eene nota zullen doen toe komen.

LONDEN, den 4. Mei.

Sedert den 1. dezer is het parlement weder vergaderd. De nieuwe ministers (wier namen reeds zijn opgegeven), met den heer *Canning* aan het hoofd, zijn in dienst getreden.

In de zittingen van het Lagerhuis van den 1., 2. en 3. dezer, en die van het Hoogerhuis van den 2. dezer, is schier over niets anders gehandeld dan over het bedanken der ministers, het algemeene ontwerp van de tegenwoordige ministers en de overgang der leden van de vroegere oppositie tot de ministeriele zijde. In het lagerhuis heeft de heer *Peel*, gewezen minister van binnenlandsche zaken, de redenen opgegeven, welke hem bewogen hebben om zijnen post neder te leggen. Deze zijn geene andere, dan dat hij een bepaalde tegenstander is van de gelijkstelling der roomsch-katholijken, en hij dus meende niet in het bestuur te kunnen blijven, zoodra de heer *Canning*, die daarvan een ijverig voorstander is, eerste minister werd, met welken hoogsten staatsambtenaar een minister van binnenlandlandsche zaken gedurig in aanraking komt. In het Hoogerhuis hebben lord *Eldon*, gewezen lord-kanselier, de hertog van *Wellington*, gewezen lid van het kabinet, graaf *Bathurst*, de graaf van *Westmoreland* en lord *Melville*, alle drie mede gewezen ministers, zich gezuiverd van de beschuldiging, dat hun schier gelijktijdig bedanken het gevolg van een kabaal zou geweest zijn en van een toeleg om den Koning te dwingen eenen anderen tot eersten minister te benoemen. Geen zoodanig kabaal heeft er, gelijk zij op het plegtigst verklaarden, bestaan; ieder heeft naar zijne eigene overtuiging gehandeld en het min of meer gelijktijdig nederleggen van hunne posten was louter toeval. De groote reden voor die heeren is mede de katholijke zaak, waarvan zij, uitgezonderd lord *Melville*, tegenstanders zijn. Lord *Melville* heeft bedankt, omdat de overige gemelde heeren bedankt hadden.

Uit den toon der verdediging van den hertog van *Wellington* blijkt, dat hij eenigzins gebelgd is op den heer *Canning*. De laatste schreef hem, dat hij door den Koning was belast met de zamenstelling van een ministerie, gegrond op dezelfde beginselen, als die onder lord *Liverpool* gevolgd werden. De hertog vroeg schriftelijk wie eerste minister zou zijn. Daarop antwoordde de heer *Canning* schriftelijk, dat hij meende dat zulks duidelijk genoeg was, daar het zamenstellen van een ministerie door den Koning steeds werd opgedragen aan dengenen, dien hij tot hoofd van het ministerie bestemde. Dit was echter niet altijd het geval, gelijk de hertog van *Wellington* aanmerkte. Het antwoord van den heer *Canning* schijnt hij niet beleefd genoeg gevonden te hebben; ook schijnt het hem gehinderd te hebben, dat daarin geen nieuwe uitnoodiging aan hem gedaan werd, om lid van het ministerie te blijven. Den post van opperbevelhebber der landmagt verklaarde de hertog nedergelegd te hebben, omdat hij als zoodanig ook gedurig in aanraking moest komen met het ministerie, welks inzigten hij in voorname punten niet kon goedkeuren. Lord *Eldon*, de gewezen lord kanselier, gaf te kennen, dat men de zaak der gelijkstelling van de Roomsch Katholijken eerlang tot een punt van overweging en stemming zou maken. Het schijnt dat men hierin een middel meent te hebben, om de tegenwoordige ministers te doen vallen, daar de meerderheid der leden in de beide huizen zich tegen de gelijkstelling zou verklaren. Er zijn er die niet onduidelijk te kennen gegeven hebben, dat zij aan het nieuwe ministerie geen lang bestaan toeschrijven. Grootelijks ergert het de partij der torij's, dat de voormalige opposie-partij, waarbij zich in het Lagerhuis de heeren *Burdett*, *Brougham* en *R. Wilson* onderscheiden, zich aan de zijde van het nieuwe ministerie geschaard heeft. Deze voormalige oppositie-partij schijnt zich tot een gematigd liberaal gedrag verbonden te hebben, en tot hare uitzigten behoort, volgens gegevene verklaringen, niet, dat de gelijkstelling der Roomsch Katholijken, die zij steeds ijverig voorgestaan heeft, zal doorgezet worden, maar dat men daaraan langzamerhand zal arbeiden, om haar tot stand te brengen, als de tijd daartoe geboren is. Van de twaalf ministers, die thans in dienst zijn, behooren slechts drie tot de tegenstanders van dien maatregel, namelijk de nieuwe lord-kanselier, lord *Bexley* en de markies van *Anglesea*. De heer *Canning* heeft breedvoerig de bijzonderheden omtrent de nieuwe zamenstelling van het ministerie in het lagerhuis medegedeeld. Hoezeer de gelijkstelling der roomsch katholijken geene kabinetszaak zal worden, maar aan ieder minister vrijheid van handelen in dezen zal gelaten worden, ontkende hij echter niet, dat de zaak bij de nieuwe zamenstelling van het ministerie gewonnen had. De afgetredene ministers, die daartegen ijverden, hadden echter geene redenen om zich te beklagen. Hij had den Koning, daaromtrent geraadpleegd zijnde, voorgesteld een ministerie te benoemen, dat omtrent die zaak eenstemmig dacht, in welk geval hij zou afgetreden zijn. Zulks had men echter niet raadzaam geoordeeld, ook na lord *Liverpool* gehoord te hebben, die geen ministerie goed achte, waarvan eene partij uitgesloten was. Daarop had de Koning hem tot eersten minister bestemd en de taak opgedragen om een ministerie zamen te stellen, op den voet van dat van lord *Liverpool*. Zijne eerste zorg was nu geweest, zijne ambtgenooten uit te noodigen, om lid van het nieuwe ministerie te blijven. Dit hadden er vijf, die tegenstanders van de gelijkstelling der roomsch katholijken waren, geweigerd, en het was dus wel hunne schuld, dat hij zich tot anderen had moeten wenden, en daardoor de invloed der tegenstanders minder was geworden.

— Onlangs heeft men berigt ontvangen, dat er een ernstige opstand in China is uitgebarsten. Thans heeft men tijding, dat Cochin China mede in vollen opstand is.

PARYS, den 3. Mei.

Groot is de verontwaardiging, welke de plotselijke ontbinding der nationale garde heeft verwekt, en de ministeriele bladen wagen het niet, iets ter verdediging van den maatregel bij te brengen. De *Moniteur* van den 1. beloofde een naauwkeurig berigt van het voorgevallene, waardoor de maatregel, zoo het schijnt, zou moeten geregtvaardigd worden; doch hij is 's anderen daags reeds daarvan teruggekomen, zeggende, dat andere dagbladen reeds genoeg bedroevende bijzonderheden hebben medegedeeld, om het voorgevallene te leeren kennen en waarderen. Gewis, merkt een der dagbladen aan, heeft men al het bezwaar ingezien, om onwaarheden op te disschen en valsche voorstellingen te maken, waartegen terstond honderd duizende getuigen konden optreden.

De *Constitutionnel* geeft de volgende berigten van het gebeurde na de schouwing der nationale garde, en zegt, dat zij van goeder hand komen: — Bij zijne terugkomst op het kasteel, zeide de Koning tot de hem omringende maarschalken: » *Het had beter kunnen afloopen; doch over 't geheel ben ik te vreden.*" De maarschalk *Oudinot*, hertog *van Reggio*, vroeg daarop Z. M. verlof, om in de dagorder van *'s Konings tevredenheid* melding te maken. Z. M. stond zulks toe; maar zeide het ontwerp der dagorder te willen zien. Te negen ure bragt de maarschalk ze den Koning; zij werd goedgekeurd en dienovereenkomstig bevel uitgevaardigd. Twee uren na middernacht, werd de maarschalk *Oudinot* gewekt om der inhoud der ordonnantie te vernemen. Noch de Koning, noch de Dauphin zijn tegenwoordig geweest bij den raad van ministers, waarin de ordonnantie van ontbinding is overwogen en aangenomen, ondanks den tegenstand van eenige leden van den raad; hebbende, naar men verzekert, drie ministers er tegen gestemd. De meerderheid van den raad is het, die zich tot den Koning vervoegde, om hoogstdenzelven den uitslag der beraadslaging mede te deelen. Het is dus maar al te zeker, voegt het dagblad er bij, dat de ordonnantie van ontbinding een maatregel van ministeriele gramschap en wraakzucht is." Ook is de kreet van *weg met de ministers! weg met de jezuiten!* het meest aangeheven bij het voorbijgaan der hotels van een tweetal ministers. Men heeft wijders niet onopgemerkt gelaten, dat de minister *de Villèle* den 29. April bij den Oostenrijkschen gezant ter middagmaaltijd is geweest, en na het verlaten van diens hotel dadelijk den raad heeft beleid, om den bewusten maatregel te overwegen.

Men wil, dat de minister van marine, de heer de *Chabrol*, die tegengestemd heeft, zijn ontslag heeft gevraagd, alsmede zijn broeder, de prefect der Seine, doch niets zekers is daaromtrent bekend. Van den minister van 's Konings huis, den hertog van *Doudauville*, die mede tegengestemd heeft, weet men zeker, dat hij zijn ontslag heeft gevraagd, en niet te bewegen is geweest om in dienst te blijven. Zijn verzoek is dan ook toegestaan en de heer *de la Bouillerie* voorloopig in zijne plaats benoemd.

Velen vleijen zich, dat de nationale garde spoedig zal worden hersteld, en bij een berigt in een der dagbladen wordt derhalve aan de voormalige leden van dezelve, die hunne uniform aan de Grieken willen schenken, den raad gegeven om dezelve bewaren, daar toch ook die uniform voor de Grieken niet zouden dienstbaar zijn.

BRUSSEL, den 5. Mei.

De Eerste Kamer der Staten-Generaal is op dit oogenblik vergaderd om de wet op de verdeeling der grondbelasting te bediscutieren. Men gelooft, dat de oppositie niet minder zal zijn dan zij in de Tweede Kamer geweest is. Zoodra de discussie zal zijn afgeloopen, verwacht men de sluiting der zitting van Hun Ed. Mog. voor dit jaar, en zal de wet, op Maandag den 30. dezer bij de Tweede Kamer ingekomen, en houdende de verdeeling van de grondbelasting over den jare 1827, in de tegenwoordige zitting niet meer in overweging worden genomen, welk ook het lot zij van de wet der grondbeginsels, thans bij de Eerste Kamer in deliberatie. Meest alle leden van de kamer der gedeputeerden hebben reeds deze stad verlaten.

ARNHEM, den 7. Mei.

De heeren *Bouson* en *Wurmser*, te Mechelen, hebben een plan gemaakt om eene maatschappij op te rigten, welke ten doel zal hebben de vestiging eener fabrijk van shawls van cachemir in den smaak der Indische en andere. De heer *Bauson*, in al hetgeen zoodanige fabrijk betreft zeer ervaren, heeft te Parijs eereprijzen behaald voor geleverde proeven en zou in Frankrijk werkzaam zijn geworden, indien de regering van dat land de beloften had vervuld, door Z. M. Lodewijk XVIII gegeven. Dit niet gebeurd zijnde, heeft hij zich naar de Nederlanden ge-

wend en zich daar vereenigd met den heer *Wurmser*, sedert lang bekend door zijnen handel in cachemiren. Zij hebben bij Z. M. den Koning der Nederlanden dadelijk aanmoediging gevonden. Voor het gouvernement zullen 40 aandeelen van 2500 gulden genomen worden. Zoodra voor 50 aandeelen is ingeschreven, is de maatschappij tot stand. De kapitalisten des rijks worden tot deelneming uitgenoodigd, aan welke, volgens een uitgegeven prospectus, bijzondere voordeelen zullen verbonden zijn. De heeren *Bauson* en *Wurmser* zullen bewindhebbers der maatschappij wezen.

Mengelwerk.

OVER ONZE VOORUITZIGTEN.

Fiat lux! — Daar zij licht! Zoo sprak eens de stem des Scheppers, toen hij den nacht van den somberen, eenzelvigen, treurigen baijert voor de heerlijke *wereld der orde* wilde doen verdwijnen.

Dus spreekt Hij ook in deze dagen, om den nacht, die somber over *Europa* broeit, te doen opklaren.

De lente van 1827, gedoscht in jeugdig groen, ontwikkeld door liefelijke doch gematigde warmte, belooft ons heerlijke vruchten. Heerlijker zijn de vruchten, die ons dat zelfde tijdstip belooft naar den geest.

Eene *ministeriele* verandering in *Engeland* is de bron onzer hoop, die reeds schoone bloemen heeft doen ontluiken. Ware CANNING bezweken voor de vrienden van CASTLEREAGH, zoo zou *Europa* met bloedige tranen den triomf der *Turkenvrienden*, der *Jezuiten*, der *inquisitie* en van alle Apostels der duisternis hebben moeten beweenen. God, die de harten der Koningen in Zijne hand heeft, verhoedde dit ongeluk: CANNING werd *eerste* Minister. Nu heeft hij de handen ruim, om voor de vrijheid en *liberale* denkbeelden, geheel de beschaafde wereld door, werkzaam te zijn.

En welke zijn de reeds ontlokene bloemen, die onderpanden van rijke toekomende vruchten? Zie rond! in *Frankrijk* trekt KAREL X., beschroomd voor de kreet van het algemeene gevoelen, hetwelk CANNING, als een andere ARCHIMEDES, thans naar verkiezing in beweging kan brengen, de wet op de drukpers in. METTERNICH zelf schijnt voor berouw en bekeering nog vatbaar te zijn. Hij vergunt geldelijken onderstand aan de *Grieken* te geven, en doet IPSILANTI (zegt men) ontslaan, en de voor *Griekenland* gunstige waarheid in zijne dagbladen plaatsen. Het verbod aan de *Hongaarsche* Protestanten, om op buitenlandsche Hooge Scholen te studeren, wordt opgeheven en daardoor het indringen van licht minder moeijelijk. In *Spanje* zelfs, dat Rijk van *vrees* en *honger*, van *doodslaap* en *razende tweedragt* te gader, gelijk de Hel van VIRGILIUS, waar de *Furiën* hare toortsen zwaaijen, schijnt een enkelde lichtstraal te zullen doordringen. De *Jacobijnen* der *inquisitie* (gedrogtelijker vereeniging van afschuwelijkheid heeft de wereld wel nimmer gezien!) de zich noemende *koninklijke vrijwilligers* worden gebreideld. In *Portugal* wint de *constitutie* meer en meer in vastheid en sterkte; hare openlijke of geheime vijanden zullen moeten zwichten voor den zeer duidelijk geopenbaarden wil van Keizer PEDRO, en voor de kracht van *Engeland*, die zich thans onder CANNING's ministerie, onbelemmerd kan ten toon spreiden. — In het *Oosten* wordt de goede zaak door vele, schijnbaar toevallige, althans van de hoofdspil, — CANNINGS aanstelling — onafhankelijke gebeurtenissen ondersteund. Lord COCHRANE is eindelijk aangekomen ter plaatse zijner bestemming, en ongetwijfeld zal zijne verschijning op het geheel der *Grieksche* zaak, op de eendragt der *Grieksche* opperhoofden, de rigting der gemeenschappelijke pogingen op één doel, op de kracht en snelheid der uitvoering, en het vertrouwen van *Europa* op die zaak, een' onberekenbaren invloed hebben. De *Grieksche* partijgangers spelen in *Livadie* of eigenlijk *Griekenland* den meester, en *Athene's* burgt, die burgt der vrijheid, is op nieuw voorzien van levensmiddelen. IBRAHIM-*Pacha* durft zich niet roeren, en schijnt, gelijk zijn vader, blijkbaar voor de zaak der *Porte* in diezelfde mate koeler te worden, als de ijver van den braven EYNARD en van het *Grieksche comité* te *Parijs*, toeneemt. De groote mogendheden beginnen zich nu met de *Grieksche* zaken, zoo 't schijnt, in ernst te bemoeijen. Tot nu toe bepalen zij zich wel tot *vertoogen*: maar deze vertoogen moeten voorafgaan, zoo daarop krachtiger maatregelen zullen volgen. Wij mogen niet twijfelen, of *Engeland* en *Rusland* zullen zich niet voor geheel *Europa* ten toon stellen, door hunne begeerte aan eene mogendheid te kennen te geven, die zij, om zoo te spreken, van de kaart van *Europa* wegblazen kunnen, en dan stil en ootmoedig er in te berusten, wanneer die krachtelooze mogendheid hun te gemoet voert: *dat zij zich met hunne eigene zaken* mogen bemoeijen, dat zij (de *Porte*) hare oproerige onderdanen *wil* kastijden en weder onder het juk brengen. Allerminst mogen wij dat van eenen CANNING verwachten, thans met *Engelands* volle magt bekleed.

Doch deze vooruitzigten vertoonen zich nog geenszins als de heldere zon, die aan den wolkeloozen Hemel prijkt. Om het boven gekozene beeld weder te bezigen, zou men kunnen zeggen, dat thans het zonlicht, gelijk in de drie eerste *perioden* der schepping, zich wel vertoont en den ruwen warklomp begint te verlichten, doch dat ons hare glansrijke schijf nog steeds door eenen nevel — den nevel van vooroordeelen en misbruiken — onttrokken wordt. Het dikste is in *Spanje* die nevel. In *Frankrijk* heeft de onberadenheid van eenige *ultra-liberalen*, die den Koning bij de algemeene monstering in het *Maartveld* met *voor hem* ongewone en onaangename kreeten bestormden, waar het zaak zou geweest zijn, slechts algemeene vreugde te toonen, en daardoor den Monarch voor zich te winnen, — het goede, 't welk de intrekking der wet op de drukpers deed verwachten, weder aanmerkelijk doen verachteren. Of zouden deze kreeten ook door heimelijke zendelingen der ministers of *Jezuiten* zijn opgeheven, om den Koning te verbitteren? De afdanking der *Nationale Garde* van *Parijs* is een stoute stap, tot welken de ministers den Koning ter kwader ure hebben geraden. Hij moet de verzoening van KAREL X. met de Natie, waarop men nog onlangs met grond mogt hopen, en die zoo rijk zou geweest zijn aan goede gevolgen, weder zeer moeijelijk maken. — In *Italie* blijft, onder *Oostenrijks* looden schepter, de ontwikkeling der vrijheidlievende en verlichte denkbeelden nog op den duur gestremd; en hoe schrikkelijk is *Rome* sedert GANGANELLI, wat zeg ik? sedert PIUS VII., verachterd! In *Zwitserland* mogen de Protestanten al eene kerk bekomen te *Lucern*, en dit canton dus een voorbeeld van Christelijk gevoel (dat is van verdraagzaamheid) geven; nog altijd verpesten de *Jezuiten* het onderwijs te *Freiburg*, in het harte des lands.

Doch *iets* gewonnen is tegen zulke geduchte, vereenigde krachten, als die van het H. Verbond en der *Jezuiten*, reeds *zeer veel* gewonnen. *Nu* vooral heeft de beschaafde wereld (dat is: de wereld, die *beschaafd blijven wil*) een middelpunt, en dat punt is *Engeland*, onder CANNING's bestuur. Eene nieuwe *periode* zal aanbreken, de Zon zal door de nevelen dringen en zich als *nieuw geschapen* vertoonen!

MAGT DER PROVINCIALE STATEN IN PRUISSEN.

Men weet, dat er sedert eenigen tijd provinciale Staten in *Pruissen* zijn ingesteld, en kent de grondwet van deze instelling, volgens welke die Staten volstrekt geen gezag uit te oefenen, maar slechts te raadplegen hebben en voordragten doen kunnen. Nu zou men zeggen, dat zulke Staten niet veel te beteekenen hebben, en zoo wat overeenkomen met de departementale raden, die NAPOLEON in zijn rijk geschapen had. Uit hetgeen wij thans mededeelen, zal men er anders over leeren oordeelen. De provinciale Staten van den Rijn zijn vóór eenigen tijd vergaderd geweest, en hebben door eene commissie uit hun midden doen bepalen wat regt en onregt is in het geschil tusschen de *Pruissische* en *Nederlandsche* regeringen over de vrije scheepvaart op den Rijn. Daartoe heeft zij inzage gehad van bij het publiek geheel onbekende nota's, die van gouvernement tot gouvernement gewisseld zijn, zoo als van *Rusland*, *Engeland* enz; en het besluit, dat de commissie heeft opgemaakt, is, dat aan zijde van het Pruissische gouvernement niets dan *regt*, en aan zijde van het Nederlandsche gouvernement niets dan *onregt* is; dat men derhalve hoopt, dat de ministers van Z. M. den Koning van *Pruissen* zich verder Hoogstdeszelfs vertrouwen waardig zullen maken, door in hunne eischen tegen de Nederlanden te volharden en te bewerken, dat daaraan voldaan worde. Daarbij is in aanschouw gebragt of het niet tijd is, nu na tien jaren vergeefsche onderhandelingen, de garanten van het Parijsche vredes-traktaat op te roepen, niet alleen om tegenwoordig in bezit van het bewezen regt te komen, maar ook om voor de tienjarige ontbering schadeloos gesteld te worden. Deze uitspraak, welke vol is van harde, beleedigende uitdrukkingen opzigtens de Nederlandsche regering, en ook de Fransche regering niet spaart, heeft men niet slechts in de vergadering der Provinciale Staten voorgelezen, maar ook door de dagbladen wereldkundig gemaakt. Men ziet hieruit, dat de Provinciale Staten van den *Rijn* de groote, zeer groote bevoegdheid hebben, om zich te bemoeijen met hetgeen tusschen gouvernement en gouvernement verhandeld wordt, om te bepalen wie regt en wie onregt heeft, en eindelijk om hunne uitspraken door de drukpers gemeen te maken. Nu zegge men nog, dat de Provinciale Staten in *Pruissen* niet veel te beteekenen hebben! Hoe ver staan de onze, die anders nog al gezag hebben, niet bij hen achter! Schoon in eenen constitutionnelen Staat, waar vrijheid heerscht, zou geen van hen het zeker immer wagen, om zich tot regters in zaken tusschen ons gouvernement en andere op te werpen, en hunne uitspraken wereldkundig te maken. Zoo iets is, voor zoo verre wij weten, eenig in *Pruissen*. Als het nu eens gebeurt, dat de Pruissische Provinciale Staten begrijpen, dat hun gouvernement, in eenig geschil met een ander, onregt heeft en 's Konings ministers, om Zr. Ms. vertrouwen waardig te blijven, anders moeten handelen, zullen zij gewis ook niet achter blijven, maar even dapper zeggen, waar het op staat; dat kan men verwachten. Niet alleen de Pruissische ministers, maar ook die van alle vreemde mogendheden behooren dus voor de Pruissische Provinciale Staten wel diep den hoed af te nemen; zij zijn inderdaad met eene magt bekleed, die geducht is.

Maar, zal men vragen, op welke gronden berust de uitspraak der Provinciale Staten van den *Rijn*, in de zaak der *Rijnvaart*? Die zijn velerlei. De hoofdgrond is wel, dat in de middeleeuwen de *Rijnvaart* geheel vrij was; dat de *Nederlanden*, sinds de verdrijving der *Spanjaarden*, die vrijheid hoe langer hoe meer hebben beperkt, en dat men bij den vrede van *Parijs* dezelve heeft willen herstellen, zoo als zij in de middeleeuwen was, niet enkel voor den eigenlijken *Rijn*, neen, maar ook voor zijne armen, in de *Nederlanden*, de *Waal* en den *IJssel*. Daarvoor hebben de *Pruissen* onder anderen hun bloed gestort.

En zijn de bijgebragte gronden niet te wederleggen? Daartoe missen wij den toegang tot de staats- en andere stukken, die tot eene juiste beoordeeling noodig zijn. Wij zijn daarenboven geene Pruissische Provinciale Staten, die de bevoegdheid hebben om in de geschillen tusschen gouvernementen regt te spreken.

Omtrent de voordeelen van eene vrije vaart voor alle volken, welke de Provinciale Staten van den *Rijn* in hunne uitspraak schetsen, zij het ons vergund alleen dit aan te merken, dat ons, eenvoudige burgers, het *groote voordeel* nog duister is, hetwelk de Duitsche fabrieken er uit zullen trekken, als de Engelschen, die hun land nog voor artikels van gunstigen afzet van andere natiën zoo goed als gesloten houden, hunne fabriek-waren waren vrij zonder eenigen hinderlijken tol te betalen, over den *Rijn* naar alle deelen van *Duitschland* zullen kunnen vervoeren.

OVER EENE PRYSVRAAG DOOR *TEYLERS* EERSTE GENOOTSCHAP, VOOR DIT JAAR UITGESCHREVEN.

Onder de voorwerpen van algemeen belang behooren ook de prijsvragen, die door geleerde genootschappen van tijd tot tijd worden uitgeschreven, omdat door de pogingen, om dezelve te beantwoorden, dikwerf de meest uitstekende verstanden, ten beste der wetenschappen, worden in beweging gebragt. Het nut, dat door de beantwoordingen derzelven kan te weeg gebragt worden, hangt echter voornamelijk af, van de deugdelijkheid der vraag, gelijk de vrucht ook afhangt van de deugdelijkheid van het zaad, waaruit zij ontwikkeld is. Eene der eerste voorwaarden eener goede prijsvraag bestaat, buiten twijfel, wel daarin, dat er eene beantwoording op mogelijk is, waarin men voor de wetenschappen belang kan stellen. Aan deze voorwaarde komt de prijsvraag, door TEYLERS eerste genootschap, voor dit jaar uitgeschreven, ons voor niet te beantwoorden. Voor hen, die er belang in stellen, willen wij dit trachten duidelijk te maken.

De uitgeschrevene prijsvraag is de volgende: » *Rust het geloof in eene trapswijze veredeling van het menschelijk geslacht, en in eene gedurige, schoon langzame, nadering van hetzelve tot het ideaal eener geheel zedelijke maatschappij, al of niet op vaste gronden van wijsbegeerte en openbaring? En in hoe verre kan de geschiedenis van het menschdom in het algemeen in deszelfs groote lotverwisselingen, en bijzonder ook die in onzen leeftijd, dat geloof al of niet bevestigen?*"

Oppervlakkig schijnt deze vraag, vooral door belangrijkheid van onderwerp, geleidelijkheid, eenvoudigheid en duidelijkheid, zich aan te bevelen, en zelfs kenmerken te dragen, van door een wijsgeerig hoofd, na lang nadenken, te zijn opgeworpen. Die schijn verdwijnt echter bij de eerste poging, om tot derzelver inhoud in te dringen. Om namelijk tot het onderzoek te kunnen overgaan, of het in deze vraag aangeduid geloof op zekere gronden steunt, moet vooraf worden uitgemaakt of en als hoedanig het bestaat. Bij een gezet nadenken, ontdekt men ras, dat dit geloof — zoo als het hier met een niet zeer gepast woord wordt genoemd — geheel van gedaante verandert, naar mate het *of* als volksgeloof, *of* als gevoelen van wijsgeeren, *of* als bestanddeel van eenig wijsgeerig stelsel, *of* als uitspraak van godgeleerden, beschouwd wordt. Als volksgeloof bestaat het nog niet lang, staat tegen over en wordt geheel overschaduwd door het geloof aan een verloren Paradijs, aan eene lang verdwenene gouden eeuw, en aan eene gedurige verbastering des menschdoms, uit hetwelk de menigte lofspraken op den goeden ouden tijd en de deugden der vaderen outspringen. Als voortbrengsel van wijsgeerte of godgeleerdheid verdeelt het zich in even zoo vele takken, als er wijsgeerige of godgeleerde scholen hebben bestaan of nog bestaan. — Hieruit volgt, dat hij, die deze vraag wil beantwoorden, van zelf bijna vervalt *tot eene beoordeelende geschiedenis* der zoo uiteenloopende gevoelens, omtrent het bewuste onderwerp; dat wil zeggen: hij ligt uit de geschiedenis der wijsgeerte, of der godgeleerde stelsels een idee, gaat het in alle tijdperken na, en voegt er dan misschien als laatste schakel aan de keten dier gevoelens, een zelf-gedacht bij. Hiermede beantwoordt hij de vraag, wat

den vorm betreft, niet; en stelt zich bloot, dat zijne verhandeling niet wordt bekroond; en bovendien doet hij een werk, waaraan geene behoefte is voor hen, die bekend zijn met de geschiedenis der wijsgeerte en der godgeleerde leerstelsels. — Gaat de bearbeider der bewuste prijsvraag eenen anderen weg, dan kiest hij, uit de menigte der aanwezige gevoelens, nopens de veredeling des menschdoms, er één uit, of stelt er zelf een zamen; en poogt het dan door redenering waarschijnlijk te maken. Hiermede wordt voor de wetenschappen volstrekt niets gewonnen, dan dat er, omtrent eene duistere zaak, een oud gevoelen wordt voor den dag gehaald, of een nieuw te voorschijn gebragt: en hierin zal niemand veel belang stellen.

Afgezien van al de bovengenoemde aanmerkingen, is er nog eene reden, waarom de prijsvraag, zoo als zij thans is, niet had moeten worden uitgeschreven. Zij is niet volledig, omdat er aan eene der drie mogelijke uitkomsten van het onderzoek, nopens het bewuste onderwerp, — gesteld dat als bepaald kon beschouwd worden — niet dan zijdelings eene plaats wordt ingeruimd; of liever omdat er slechts twee uitkomsten als mogelijk worden verondersteld. De gronden namelijk, door wijsgeerte, openbaring en geschiedenis, aan de hand gegeven, kunnen, *of* eene veredeling des menschdoms enz. doen verwachten; *of* hetzij eene verbastering van het menschdom, hetzij een zich-zelf-gelijk blijven, hetzij een regelmatig klimmen en dalen voorspellen; *of* van dien aard zijn, dat er de onmogelijkheid uit blijkt, om er iets zekers uit te besluiten, zoodat het onderzoek desaangaande steeds vruchteloos zou moeten blijven. Men ziet, dat op dit laatste geval niet gerekend is. En hoe, wanneer dit eens de meest waarschijnlijke uitkomst van een onpartijdig onderzoek ware?

Men kan niet vooronderstellen, dat bestuurderen van T. genootschap, die geene onwaardige verhandelingen zullen bekroonen, het oogmerk gehad hebben, om, door de inrigting der prijsvraag van dit jaar, te zorgen, dat er geene, of geene bekroonbare verhandelingen zullen worden ingezonden. Maar het bovenstaande moge ten bewijze dienen, dat het opwerpen eener belangrijke vraag moeijelijker is, dan men wel vermoedt. Zouden dus geleerde genootschappen, die de middelen zoo ruim in handen hebben, om verdienstelijken arbeid te beloonen, niet wel doen om in dit moeijelijk vak zich van de medewerking van alle geleerde mannen eenigermate te verzekeren? Dit zou het best kunnen geschieden, als zij van tijd tot tijd *openlijk* prijzen uitloofden, even zoo als dit met prijsvragen geschiedt, voor hen, die belangrijke vragen opwierpen, met uitvoerige aanwijzing van derzelver belang, en van de redenen, waarom dezelve zoo en niet anders waren gesteld.

ARNHEN, den 4. Mei.

Van de commissie te Groningen tot de verloting van vrouwelijke kunsthandwerken, bestemd tot ondersteuning van vrouwen en kinderen, welke de slagtoffers zijn geworden van den zeevloed in 1825, is bij den heer gouverneur van Gelderland, ten behoeve van deze provincie, in wissel ontvangen eene som van *f* 540.

— Bij den heer gouverneur dezer provincie is in wissels nader ontvangen eene som van *f* 200, door de provinciale commissie van onderstand in Vriesland ingezameld ten behoeve van de slagtoffers van den jongsten watervloed in Gelderland.

ARNHEM, den 8. Mei.

Het water is hoog in den *Rijn* aan de Paal:

Den 7. Mei 2 El 5 Palm 0 Duim; gewassen 0 D. gevallen 5 D

Den 8. dito 2 El 5 Palm 0 Duim; gewassen 0 D. gevallen 5 D

Getrouwd:

D. WILMERINK
en
G. A. SMIDT.

DOESBORGH,
den 5. Mei 1827.

Heden overleed alhier, aan een langzaam verval van krachten, in den ouderdom van ruim 88 jaren, mijn geliefde Echtgenoot, de heer *OTTO REIJERS.*

ARNHEM,
den 3. Mei
1827.

M. CAMP,
Wed. O. REIJERS.

AMORTISATIE-SYNDICAAT.

AANBESTEDING.

De ONTVANGER der DOMEINEN te *VOLLENHOVEN*, als daartoe geautoriseerd door den Heer *Administrateur der Domeinen* in het 1ste Ressort, zal, niet gelijk vroeger bepaald is op *Woensdag den 9den* dezer, maar op *Woensdag den 23sten* dezer, des voormiddags ten elf uren, ten overstaan van den Heer Burgemeester, te *Vollenhoven*, in het openbaar op het Stadshuis aldaar Aanbesteden:

Het BOUWEN van eenen achtkanten WIND-VIJZEL-WATERMOLEN, (circa negentig voet vlugt) op de zoogenaamde *Giethoornsche* Weide; alsmede het BEDIJKEN van opgemelde Weide, gelegen in de Gemeente *Giethoorn;* nabij de stad *Steenwijk.*

Het Bestek en de Conditien dezer Aanbesteding zullen acht dagen te voren ter lezing liggen ten Kantore van genoemden Ontvanger; ter Griffie van het Provinciaal Gouvernement dezer Provincie; aan het Bureau van gemelden Administrateur te *Arnhem;* te *Gorinchem* in den Hooiwagen; te *Hardinxveld* in de drie Snoeken, alsmede te *Meppel* in het Posthuis; — zullende de aanwijzing in loco geschieden, vier dagen voor de Aanbesteding, door den Heer *Ingenieur OVERDUIN*, woonachtig te *Giethoorn*, ten Huize van den Kastelein *DIJKSMA* aldaar.

MARINE.

De DIRECTEUR en COMMANDANT der Marine, in het Hoofd-Departement van de *Zuiderzee*, brengt door deze ter kennis van zoodanige JONGELINGEN, den ouderdom van veertien jaren en daarboven hebbende bereikt, mits *Nederlanders* van geboorte, gezond en sterk van leden, robust en niet te veel ingedrongen van postuur, en welke genegen zijn om als SCHEEPSJONGENS in 's Rijks Zeedienst zich te begeven, dat dezelve zich daartoe kunnen aanmelden ten Kantore van Aanneming op de *Kloveniers Burgwal* alhier.

Amsterdam, den 23. April 1827.

De Directeur en Commandant der Marine in het Hoofd-Departement van de *Zuiderzee.*
A. KUVEL.

ADMINISTRATIE DER DIRECTE BELASTINGEN, IN- EN UITGAANDE REGTEN EN ACCIJNSEN.

De *Hoofd-Inspecteur der Directe Belastingen, In- en Uitgaande Regten en Accijnsen*, in de Provincie *Gelderland*, als daartoe behoorlijk gemagtigd door den Heer Gouverneur dier Provincie, krachtens Besluit Zijner Majesteit, d. d. 26 Maart 1827, No. 100, en de Resolutie van den Heer Staatsraad Administrateur der gezegde Belastingen, van den 6. April 1827, No. 15, zal, onder nadere approbatie van het Hoofd-Bestuur, op Dingsdag den 15. Mei 1827, des voormiddags ten elf ure, ten huize van J. ROBERT, in het Logement *de Kroon van Braband*, op de Markt te *Arnhem*, aan de minstdoenden, in het openbaar aanbesteden:

Het Bouwen van een KANTOORHUIS, *aan de Grenzen te* Babberik, *Gemeente* Zevenaar, *Provincie* Gelderland, *om tevens te dienen tot woning van den Ontvanger, Visiteur en Commiesen, alsmede van eene* LOODS *voor den Opslag van Goederen.*

Het Bestek en de Conditien van Aanbesteding zullen 10 dagen te voren ter visie liggen te *Arnhem* bij den Hoofd-Inspecteur voornoemd, te *Nijmegen* ten bureele van den Arrondissements-Inspecteur der Belastingen, en te *Babberik* ten kantore der In- en Uitgaande Regten, wordende gehouden ten huize van *Rosendaal.*

§ § § † † § De Notarissen Mr. *GERARD VAN ECK* en Ambtgenoot, beiden te *Arnhem* residerende, zijn voornemens om op Maandag den 14. Mei 1827 en volgende dagen, telkens des voormiddags ten half tien en des namiddags ten drie ure, in het Huis in de *Koningstraat*, wijk F. No. 22, te *Arnhem*, publiek te verkoopen: eenen zeer zindelijken, buitengewoon wel onderhouden INBOEDEL, bestaande uit zeer fraaije TAFEL-, DESSERT-, KOFFIJ- en THEESERVIESEN, oude Blaauwe Oost-Indische gekleurde Japansche en andere PORCELEINEN, fijn geslepen KRISTAL- en ander GLASWERK, zeer schoone PENDULES, veritabel Oost-Indisch en Inlandsch LAKWERK, bij uitstek wel gevulde en net bewaarde BEDDEN, MATRASSEN, LEDIKANTEN, PAVILLOENEN, MEUBEL en andere GORDIJNEN, echte SMIRNASCHE en andere TAPIJTEN en VLOERKLEEDEN, heldere SPIEGELS en velerlei KAMERKROONEN, BARO- en THERMOMETERS, geheel of opgelegde MAHONYHOUTEN TAFELS, STOELEN, KASTEN, KABINETTEN en andere MEUBELS, voorts eene menigte zwaar KOPER-, TIN-, BLIK- en IJZERWERK, JAGTGEWEREN, PISTOLEN, extra goed gemaakte RIJTUIGEN, TUIGEN en verder STALGEREEDSCHAP.

Wijders op *Dingsdag den 20. Mei* daaraanvolgende, op het Landgoed *Hulkestein*, onder *Arnhem*, 10 extra schoone en groote ORANJEBOOMEN, 2 extra zware en fraaije LAURUSTINUS-BOOMEN. Eene partij van ongeveer 200 diverse fijne BLOEMGEWASSEN in Potten, 37 jonge ORANJE-BOOMPJES in Potten en eene partij vruchtdragende en andere ANANAS PLANTEN, BROEIRAMEN, TUINBAKKEN, TUINSTOELEN en TUINGEREEDSCHAPPEN; alles nagelaten door wijlen den Hoogwelgeboren Jonkheer Mr. *JOHAN BRANTSEN*, in leven *lid van Gedeputeerde Staten in de Provincie Gelderland* en wijlen Vrouwe *MARIA LEOPOLDINA CATHARINA VAN HASSELT*, in leven Echtelieden, gewoond hebbende in de *Koningstraat* te *Arnhem* voormeld, in het breede beschreven bij Catalogus, welke verkrijgbaar is bij den Boekdrukker *P. NYHOFF*, in de *Bakkerstraat* te *Arnhem*, tegen betaling van tien Centen voor den Armen.

De Goederen zijn Donderdag, Vrijdag en Zaturdag te voren, des voormiddags van tien tot namiddags ten drie ure, voor een ieder te zien.

† † † § † † De Notaris Mr. *J. BOSGERS*, qq., zal, ten overstaan van het Vredegeregt te *Arnhem*, op den 2. en 16. Junij 1827, telkens 's namiddags om 5 uren, in het Logement *den Vergulden Arend*, te *Arnhem*, in het openbaar doen inzetten en verkoopen:

1. Een Hecht, Sterk en Weldoortimmerd HUIS en ERVE, voorzien van vier BOVEN- en drie BENEDENKAMERS, ruime KEUKEN met REGEN en POMPWATERS POMPEN, PAKHUIS, KELDER, vier ruime ZOLDERS, OPEN PLAATS en verdere GEMAKKEN, staande en gelegen te *Arnhem*, in de *Koningstraat*, wijk F No. 63, van achteren in de *Mentensteeg* uitgang hebbende; om dadelijk na den toeslag te aanvaarden.
2. Eene daar achter gelegene WONING en ERVE, uitkomende in gemelde steeg, om met 1 November 1827 te aanvaarden.
3. Eene WONING binnen *Arnhem*, in de *Langestraat*, over de *Trompetsteeg*, wijk A No. 238; om met 1 Julij 1827 te aanvaarden.
4. Een HUIS en ERVE met STALLING, te *Arnhem*, in de *Brouwersteeg*, wijk E No. 112.
5. Een HUIS en ERVE aldaar, in dezelfde steeg, wijk E No. 113; deze twee laatste perceelen om met 1 November 1827 te aanvaarden.
6. Eene schoone welgelegene HOFSTEDE, bestaande in eene ruime welbetimmerde BOUWMANSWONING, met ACHTERHUIS, twee groote SCHUREN, HOOIBERG, HOF, BOOMGAARD, BOUW- en WEILANDEN, zamen groot ruim 28 Bunders, kennelijk gelegen te *Slijk-Ewijk*, in *Over-Betuwe;* om te aanvaarden met Petri en 1 Mei 1828. — Voorts
7. TWEE ZITPLAATSEN in de Groote Kerk te *Arnhem*, de eene in het Noorder Middelpand 14de Bank 4de Plaats, en de andere in het Noorder Kruis westzijde 41ste Bank 4de Plaats.
8. DRIE ZITPLAATSEN in de Gasthuis Kerk te *Arnhem*, in het Noorderpand, eene op de 26ste Bank No. 5 en twee op de twintigste Bank No. 1 en 2.

Zullende het eerste en tweede perceel, voorts No. 4 en 5 mede in massa worden geveild.

Alles gehoorende tot den Boedel van Mejufvrouw *HENDRINA VLEMINGH*, laatst Weduwe *M. VOS*, overleden te *Arnhem.* — Eindelijk

9. Eene ZITPLAATS in gezegde Gasthuis Kerk, Noorderpand, vierde Plaats, op de 20ste Bank.

Alles breeder bij Biljetten omschreven.

VOORLOOPIGE AANKONDIGING.

Ten overstaan van den Notaris *DIRK DE JONGH*, residerende te *Tiel*, Provincie *Gelderland*, zal in de maand Junij 1827, de dag nader te bepalen, worden ingezet en in de maand Julij daaraanvolgende, finaal verkocht:

1. De HEERLIJKHEID *WADENOIJEN*, gelegen in den Ambte van *Tielerwaard*, nabij de Rivier *de Linge*, aan den Zandweg van *Tiel* op *Geldermalsen*, omtrent drie kwartier uurs beneden de Stad *Tiel*, met de REGALIEN daartoe behoorende; voorts eene HEERENHUIZINGE, sedert den jare 1809, in een zeer modernen smaak geheel nieuw opgebouwd, KOETSHUIS, STALLING, TUINMANSWONING, MANEGIE en verdere GEBOUWEN, SLINGERBOSCH, buitengewone schoone TUINEN, doorsneden met VYVERS en Loopend WATER, en bepoot met exquise VRUCHTBOOMEN, PLANT- en HEESTER-GEWASSEN, TREK- en BROEI-KASTEN; wijders KERSEN- en APPEL-BOOMGAARDEN, WEI- en BOUWLANDEN, EIKEN- en YPENBOSSCHEN; alles bij en aan elkanderen gelegen, groot ongeveer 64 Bunders, met de VISSCHERIJE in de Rivier *de Linge* voornoemd, zeer aangenaam voor de Jagt gesitueerd; om te aanvaarden 1. November 1827.

2. Eenen BOUWHOF, bestaande in een HUIS, BAKHUIS, KERNMOLEN, SCHUUR en BERG, in den voorleden jare bijna geheel vernieuwd, genaamd *de Ouweling*, onder *Wadenoijen*, met de daartoe behoorende BOOMGAARD, WEI- en BOUWLANDEN, groot ongeveer 48 Bunders; om te aanvaarden 1. September 1827.

3. Het LANDGOED *THEDINGSWEERT*, gelegen aan de Rivier *de Linge* en den gemelden Zandweg, onder *de Avezathen*, in den Ambte van *Nederbetuwe*, circa een half uur van de stad *Tiel*, met de Brug over de *Linge*, en daartoe behoorende HUIZINGE, STAL, KOETSHUIS en BOUWHUIS, voorzien van KOE- en PAARDENSTALLEN, alsmede drie HOOI- en KORENBERGEN; alles voor weinige jaren, meestal nieuw gebouwd; een groot EIKEN BOSCH, STARRE-BOSCH en onderscheidene andere, sedert den jare 1812, nieuw aangelegde BOSSCHEN, KERSEN- en NOTEN BOOMGAARDEN, WEI- en BOUWLANDEN, groot ongeveer 100 Bunders, met de VISSCHERIJ in de *Linge*; om te aanvaarden 1. September 1827. — En

4. Ongeveer 50 Bunders, zoo WEI- als BOUWLANDEN, gedeeltelijk met OPGAANDE BOOMEN, ELZEN en WILLIGEN HAKHOUT bepoot, in differente perceelen, onder de Gemeente *Ophemert* gelegen; om te aanvaarden in dezen jare 1827.

Uitmakende te zamen 260 Bunders; alles bij Biljetten nader te specificeren.

De Koopers van het 1. en 3. perceel kunnen, des verkiezende, de helft der Kooppenningen op hipotheek behouden, tegen den interest van vijf ten honderd in het jaar.

Zijnde inmiddels onderrigting te bekomen ten Kantore van den voornoemden Notaris *D. DE JONGH* te *Tiel*, alsmede bij den Rentmeester *O. A. VERWEY* te *Geldermalsen*.

§ § § De Notaris Mr. *P. P. EVERS*, *qq.*, zal op Maandag den veertienden Mei 1827, aan te vangen des morgens ten tien ure en volgende dagen, te *Twello*, ten sterfhuize van de Hoogwelgeboren Jonkvrouwe *C. W. BARONNESSE VAN REEDE VAN DE PARKELER*, publiek erfhuiswijze verkoopen: differente MEUBILAIRE GOEDEREN, waaronder velerhande MAHONYHOUTEN MEUBELEN, KISTEN, KASTEN, KABINETTEN, TAFELS, SECRETAIRE, een vijf en een half Octaafs PIANO met twee Pedalen, twee CANAPÉES, STOELEN, LEDIKANTEN, MEUBEL- en andere GORDIJNEN, TAPIJTEN, VLOERKLEEDEN en KARPETTEN, BEDDEN en BEDDEGOED, SPIEGELS, VAZEN en andere ORNAMENTEN, PLEET-, VERLAKT-, KOPER-, TIN-, PORCELEIN-, GLAS- en AARDEWERK, KAGCHELS, HAARDEN, eene MANGEL, eene HANDBRANDSPUIT, een MICROSCOOP.

Voorts vier zwarte KOETSPAARDEN, HOOFDSTELLEN, WAGENTUIGEN, twee FRANSCHE WAGENS, twee BOERENWAGENS, allerhande BOUW- en MELKGEREEDSCHAP, vier OSSEN, zes KOEIJEN, drie KALVEREN, diverse vreemde GEWASSEN, vijf PAAUWHANEN en twee PAAUWHENNEN.

De Goederen kunnen des Zaturdags te voren, van 's morgens 9 uren tot des avonds 7 uren worden bezigtigd. — Zullende de Paarden, het Vee en de Bouwgereedschappen op den tweeden dag, zijnde Dingsdag, worden verkocht.

En zullen de VASTE GOEDEREN, onder dezen Boedel behoorende, alle onder TWELLO gelegen, bestaande uit de aanzienlijke BUITENPLAATS DE PARKELER en de BUITENPLAATS genaamd HET ZAND, het ERVE DEN HAVERKAMP en verdere BOERENERVEN, BOSSCHEN, WEIDE- en HOOILANDEN op een nader te bepalen dag in de maanden Junij of Julij aanstaande, mede ten overstaan van bovengenoemden Notaris, publiek te TWELLO worden verkocht.

§ § § De Notaris *P. WIEGAND*, te *Nijmegen*, zal op Dingsdag den 22. Mei 1827, des voormiddags ten 10 ure, ten huize van de Erven *AALBERS*, aan den *Grifsdijk*, te *Elst*, publiek op hoogen doen inzetten, om vervolgens finaal te worden verkocht:

1. Eenen TIEND, geheven wordende uit de zoogenaamde *Taatsche Bouwing*, onder *Zetten*, groot, behalve het WEILAND, 33 Bunders.
2. Eenen TIEND, geheven wordende uit de *Bouwing* van *JAN VERWAIJEN*, aldaar, groot, behalve het WEILAND, 35 Bunders.
3. Eenen TIEND, geheven wordende uit de *Bouwing* van *D. VERWAIJEN*, mede aldaar, groot 17 Bunders.
4. Eene ERFPACHT van *f* 39, ten laste van *CHRISTIAAN TIMMER*, gaande uit vijf en tachtig Roeden Land, *den Ronden Hof* genaamd, met het Walletje en de daarop staande Boomen, gelegen onder *Elst*, in de Buurtschap *Lijnden*.

† † † *J. C. FISCHER*, Notaris te *Ede*, is voornemens op Dingsdag den 15. Mei 1827, bij inzet, en op Dingsdag den 22. Mei 1827, bij toeslag, respectivelijk voormiddags ten 10 ure, ten huize van den Kastelein *G. VAN DE CRAATS*, te *Ede*, publiek te verkoopen:

1. Eene BOERENPLAATS, genaamd *den Opstal*, met deszelfs GETIMMERTEN, OPGAANDE BOOMEN en HOUTGEWASSEN, mitsgaders 13 Bunders BOUW en HOOILAND, gelegen te *Harskamp*, Gemeente *Otterlo*, en zijnde Tiendvrij.
2. Eene TIEND, genaamd *den Nieuwen Tiend*, onder *Harskamp*, *Westen Eng* en *Westerhuis*, gelegen onder *Otterlo* en *Ede*, hebbende, gedurende 18 jaren door elkanderen, 's jaars opgebragt *f* 138.
3. Eene ERFPACHT van *f* 40 's jaars, gaande uit 2½ bunders Bouwland en Houtgewas, te *Harskamp* voormeld.
4. Circa 6 Bunders HOOIVELD, genaamd *de Hoornsche Kolken*, gelegen onder *Bennekom*. — En
5. Circa 6 Bunders HOOIVELD, genaamd *de Werften*, gelegen onder *Wageningen*.

Nadere informatie ten kantore van voornoemden Notaris.

§ † § UIT DE HAND TE KOOP: een HUIS met TIEN, zoo BOVEN als BENEDEN KAMERS, en verder voorzien van alles wat tot een logeabel Huis behoort, met een TUIN daar achter, staande binnen *Arnhem*, op *St. Walburgen*, letter F. No. 218, te bevragen bij den Procureur *A. BOONZAIER*, *Az.*

† † † Men vraagt tot UITBRAAK te Koop: een dubbelde PAARDEN-OLIE-MOLEN. — Adres, onder Letter X., bij den Uitgever dezes. Brieven franko.

§ § § Men vraagt in eene Apotheek binnen *Zwolle*, op voordeelige Conditien, tegen primo Augustus aanstaande, een BEDIENDE van de Hervormde Godsdienst, het Recepteren volkomen magtig en voorzien van Getuigschriften van bekwaamheid en zedelijk gedrag. Iemand hiertoe inclineerende, vervoege zich met *vrachtvrye Brieven*, onder Lett. Z., aan het *Adres- en Commissie-Kantoor* van *J. DE VRI EN ZOON*, te *Zwolle*.

† † † Door aankoop Eigenaar geworden zijnde van de BLAAUWSEL-FABRIEK te *Zaandijk*, laatst gecanteerd hebbende op de Firma *J. BETHLEM EN COMP.*, hetzelve vereenigende met mijne Fabriek, canteerende op de Firma *de Societeit der Blaauwsel-Fabriek* te *Westzaan*, zoo bevele ik mij in het gunstig aandenken der geëerde Begunstigers, van de eerstgenoemde Fabriek, belovende eene prompte en civiele bediening.

Westzaan, den 1. Mei 1827.

CORN. AVIS.

† † † De Ondergeteekende, door aankoop Eigenaar geworden zijnde van het van ouds gerenomeerd LOGEMENT *DE GOUDE LEEUW*, op de *Breestraat*, te *Leijden*, Wijk IV., No. 287, heeft de eer zich bij deze aan H. H. Reizigers en Kooplieden aan te bevelen, zich tevens zullende toeleggen tot het houden van CONCERTEN, PARTYEN, TAFELS, enz. — En zal niets onbeproefd gelaten worden, om de Begunstigers in alles eene gemakkelijke, zindelijke en civiele Bediening te geven.

Leyden, den 23. April 1827.

J. B. VAN DOOREMAALEN.

† † † De Ondergeteekende eene Lading KLUITKALK bekomen hebbende, is alzoo in staat gesteld een ieder daarvan tot eenen civielen prijs te kunnen bedienen.

Arnhem, den 7. Mei 1827.

C. O. KNOOPS.

MODES.

Mdme LYBART, *a l'honneur de prévenir les Dames, qu'elle restera deballée à* l'Hôtel de Brunswick, *jusqu'à la fin de la semaine courante.*

† † † F. CHAR, *Buchhändler in Cleve, zeigt hierdurch ergebenst an, dass er daselbst eine* SORTIMENTS-BUCHHANDLUNG *errichtet hat, und alle, in* Deutschland *erschienene, Schriften, zu den Leipziger Ladenpreisen, ohne alle Erhöhung, liefert. Er empfiehlt sich allen verehrlichen Bücher-freunden bestens, und wird die Ihm zu ertheilenden Aufträge prompt und schnell ausführen.*

Cleve, *den 22. April 1827.*

§ § § Thans is bij de Boekverkoopers *BLUSSÉ EN VAN BRAAM*, te *Dordrecht*, van de Pers gekomen, en door hen alom verzonden: Het *Tweede Stuk* der HANDLEIDING TOT DE KENNIS VAN HET STAATSBESTUUR IN HET KONINGRYK DER *NEDERLANDEN*, of *Beredeneerd Alphabetisch Register der Nederlandsche Wetten, belangrijke Besluiten, Reglementen, Resolutien en andere officiele verordeningen, bevattende tevens den woordelijken of zakelijken inhoud van al de stukken door deze verschillende benamingen aangewezen.* Prijs *f* 4.80.

De aanmoediging, welke deze onderneming reeds van vele verlichte mannen, en daaronder ook van eenige Heeren Gouverneurs en andere Staats-Ambtenaren heeft mogen ondervinden, regtvaardigt aanvankelijk de pogingen der Uitgevers en Redactie, om, door middel van het voormelde werk, nuttig te zijn. Men zie het Voorberigt.

† † † Allen die nog BOEKEN uit de Leesbibliotheek van den Heer *C. A. THIEME* mogten onder zich hebben, worden dringend verzocht dezelve zoo spoedig mogelijk aan den Ondergeteekende, tegenwoordigen Eigenaar dier Bibliotheek, terug te bezorgen, vermits zij bij de voorgenomene vernieuwing behooren gebruikt te worden. — Tevens berigt hij zijnen geëerden Begunstigers, dat hij eene INTEEKENING ter lezing van eenige MAANDWERKEN geopend heeft; wordende diegene, welke hiervan wenschen gebruik te maken, uitgenoodigd hem daarvan te verwittigen.

Arnhem, den 7. Mei 1827.

J. Az. DOYER.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.